

стадіи, видѣхъ Иисуса че ходи по море-то и приближава ладіѣ-тъ, и убояхъ ся.

20. Но той имъ казува : Азъ съмъ ; не бойте ся.

21. Тогази искахъ да го земѣтъ въ ладіѣ-тъ, и тутакси ладіята ся намѣри на земѣ-тъ на коѣто отивахъ.

22. На утринь-тъ народъ-тъ който стояше отвѣдь море-то, като видѣхъ че нѣмаше друга ладія тамъ, но токо тая въ коѣто влѣзохъ ученици-тъ му, и че Иисусъ не влѣзе съ ученици-тъ си въ ладіѣ-тъ, но ученици-тъ му сами трѣгнѣхъ ;

23. (А други ладіи дойдохъ отъ Тиверіадъ близу до мѣсто-то дѣто ядохъ хлѣбъ-тъ, когато Господъ бѣ благословилъ.)

24. И тѣй като видѣ народъ-тъ, че нѣма тамо Иисуса нито ученици-тъ му, влѣзохъ и тѣ въ ладіи-тъ, та дойдохъ въ Капернаумъ и трѣсахъ Иисуса.

25. И като го намѣрихъ отвѣдь море-то, рекохъ му : Равви, кога дойде ты тука ?

26. Отговори имъ Иисусъ и рече : Истинъ, истинъ ви казувамъ, трѣсите мя, не защото видѣхте чудеса, но защото ядохте отъ хлѣбове-тъ и ся насытихте.

27. Работѣте не за хранъ която ся разваля, но за хранъ която трае въ животъ вѣченъ, коѣто Сынъ челоуѣческій ще ви даде ; защото Отець, Богъ, на него е положилъ *свой-та* печать.

28. А тѣ му рекохъ : Що да сторимъ за да работимъ дѣла-та Божіи ?

29. Отвѣща Иисусъ и рече имъ : Това е дѣло-то Божіе, да повѣрувате въ тогоу когото е той проводилъ.

30. Тогазы му рекохъ : Че ты какво знаменіе правишь да видимъ и да повѣруваме въ тебе ? Що вършишь ?

31. Бащи-тъ ни ядохъ маннъ въ пустыниѣ-тъ, както е писано : Хлѣбъ отъ небе-то имъ даде да ядѣтъ.

32. Рече имъ на това Иисусъ : Истинъ, истинъ ви казувамъ : Не ви даде Моисей хлѣбъ отъ небе-то ; но Отець мой дава вамъ истинный-тъ хлѣбъ отъ небе-то.